

INFO
Ακολουθήστε
τη Βασιλική
στο Instagram
@vassilikik ή
σκανάρετε το qr
code για να δείτε
έργα της.

το παιδί μέσα της

Η νεαρή εικαστικός, που ξεχώρισε στον διαγωνισμό Gre-Taste του Ιδρύματος Θεοχαράκη, πλάθει με τους καμβάδες, τα γλυπτά και τα κεραμικά της μικρές ουτοπίες όπου ανθούν η παιδικότητα και ο αυθορμητισμός.

ΑΚΟΥΩ ΣΤΗΝ ΑΠΟΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΣΗ έναν σκύλο να γαβγίζει μακριά, τιτιβίσματα, το ανεπαίσθητο βουητό μιας μέλισσας, και αυτός ο μικρόκοσμος που μου διέφυγε όσο μιλούσαμε δένει τόσο όμορφα με το σύμπαν της Βασιλικής Κούκου, το οποίο απλώνεται στην ταράτσα της, ενώ οι δυο μας είμαστε καθισμένες σε μια καρέκλα «Λουδοβίκου» και μια Wassily κάτω από μια ομπρέλα θαλάσσης. «Όταν έχει καλό καιρό, ζωγραφίζω εδώ πάνω, γιατί είναι πηγή έμπνευσης – έχω τα ορुकτά που έχουμε συλλέξει οικογενειακώς από εκδρομές, έρχονται έντομα και πουλιά και μπορεί να αποτυπώσω την αίσθησή τους

ΠΡΟΣΩΠΟ

κείμενο
ΕΛΙΝΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

φωτογραφία
ΘΑΛΕΙΑ
ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

στα έργα μου. Όταν ήμουν μικρή, είχα ζωγραφίσει μια σειρά με τις “καραμελοχώρες μου” και συνειδητοποιώ τελικά ότι οι δημιουργίες μου είχαν ανέκαθεν να κάνουν με έναν τόπο φανταστικό, διότι πάντα θεωρώ ότι γύρω μας υπάρχει και κάτι παραπάνω, όχι μεταφυσικά, αλλά, για παράδειγμα, ο μικρόκοσμος της φύσης. Επίσης, μέχρι και σήμερα, όταν πηγαίνουμε βόλτα στο βουνό με τη μητέρα μου, έχουμε συνθηματικά μεταξύ μας και μου λέει: “Θα είμαι στην αρκούδα, έλα όποτε θέλεις”. Επειδή ένας βράχος εκεί της μοιάζει με αρκούδα. Έτσι και η ζωή μου περιστρέφεται γύρω από την πραγματικότητα και την υπόνοια ότι υπάρχει και κάτι φανταστικό εκεί έξω», μου λέει η Βασιλική. Και οι δύο γονείς της είναι ζωγράφοι, αλλά δεν ένιωσε πίεση για να ακολουθήσει τον ίδιο δρόμο – ήταν μια ανάγκη της.

ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ για σχέδιο ένα καλοκαίρι, πέρασε πέμπτη στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και αποφοίτησε το 2019, έχοντας πειραματιστεί με σχεδόν όλα τα μέσα, αντλώντας έμπνευση από το πρωτόγονο, από διάφορους πολιτισμούς, από την αρχαιοελληνική μυθολογία. «Με τα γλυπτά και τα κεραμικά μου είναι σαν να πλάθω μικρές κοινωνίες όπου όλα τα όντα μεταξύ τους είναι ίσα, δεν έχουν ακριβές φύλο και ονόματα και συνυπάρχουν αρμονικά. Για παράδειγμα, τα κεραμικά Blue family γίνονται μπλε όταν φοβούνται και έχουν άμεση σχέση με τον μύθο του Ζαγρέα, ενώ τα cut-off creatures είναι όντα κομμένα στη μέση, που όμως είναι ζωντανά και συνδέονται μεταξύ τους, σαν να έχουν ένα κοινό σώμα. Μέσα από τη δουλειά μου προσπαθώ να μη χαθούν η παιδικότητα και ο αυθορμητισμός, γιατί δεν πιστεύω ότι ο εξωτερικός φλοιός μας προσδιορίζει την ηλικία μας», συμπληρώνει η Βασιλική.

ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΚΕΡΔΙΣΕ το δεύτερο βραβείο με το έργο της «Μαζί» στην έκθεση «Gre-Taste» του Ιδρύματος Εικαστικών Τεχνών και Μουσικής Β. & Μ. Θεοχαράκη, με θέμα το ελληνικό τραπέζι και τις γεύσεις μας. «Το τραπέζι είναι ένας σύνδεσμος, μπορεί να έχουμε πει ωραίες ή άσχημες κουβέντες, να έχουμε αναλύσει πράγματα, να έχουμε διασκεδάσει, οπότε το τραπέζι μας είναι πάνω κάτω η οικογένειά μας, όποια κι αν έχουμε διαλέξει να είναι αυτή».

ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΗ που αγναντεύουμε από την ταράτσα της: «Η Αθήνα είναι οι στιγμές μου, οι φίλοι μου, οι βόλτες, τα ξενύχτια. Έχει πολυμορφία, είναι μια διεθνής πόλη με ανθρώπους από διαφορετικές κουλτούρες που δομούν τον κόσμο της, και αυτό με εξιτάρει και με κάνει να έχω μια γαλήνη μέσα μου, γιατί αλλιώς θα ήμασταν στεγνοί. Έχω ταξιδέψει αρκετά και μόλις βλέπω την πόλη μου από το αεροπλάνο, νιώθω πως βλέπω ένα μεγάλο σπίτι». Η Βασιλική έχει πολλά όνειρα, πιο μεγάλα και πιο φωτεινά από τους καμβάδες της, αλλά το μεγαλύτερο είναι να μοιράζει χαρά με τα έργα της. Και τι πιο χαρούμενο από φανταστικούς κόσμους που ξεχειλίζουν ζωή; ■